

POSTANOWIENIE

Poznań, dnia 19 października 2015r .

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Biernikowicz

Protokolant: sędzia przewodnicząca

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu** – Jacka Derdy

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19.10. 2015r.

sprawy **skazanego G. S.** (nazwisko rodowe M.) s. J. i H. z domu W., ur. (...) w P.

na skutek wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania w części i przekazania sprawy według właściwości

postanawia

1. na podstawie art. 85 a contrario k.k. w zw. z art. 572 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., art. 575 a contrario k.p.k. oraz art. 607 e § 1 k.p.k. i art. 339 § 3 pkt 1 k.p.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) oraz art. 569 § 1 i 2 a contrario k.p.k. **umorzyć postępowanie o wydanie wobec skazanego G. S. wyroku łącznego** obejmującego prawomocne skazania w sprawach: Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt V K 518/94, Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt IV K 1633/95, Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt VI K 301/96, wyrok łączny Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt VI K 575/96, Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt V K 838/97, Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 437/01, Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt VI K 1103/03, Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt XXIII K 652/04, wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 54/08 i wyrok Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt XXVI K 124/07 - w zakresie skazania na karę pozbawienia wolności (obecna sygn. akt III K 357/08 Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu) - z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego, powagę rzeczy osądzonej i nie zrzeczenie się korzystania przez skazanego z zasady specjalności;

2. na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., art. 607 e § 1 k.p.k., art. 339 § 3 pkt 3 k.p.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) **stwierdzić swą niewłaściwość rzeczową do rozpoznania sprawy z wniosku G. S. o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części**, tj. w szczególności odnośnie kar grzywny orzeczonych w sprawach sygn. akt II K 1559/06 Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej, sygn. akt XXVI K 124/07 Sądu Rejonowego w Poznaniu (obecna sygn. akt III K 357/08 Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu) i w sprawie sygn. akt II K 854/09 Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej i **przekazać sprawę w celu rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia - Fabrycznej** jako rzeczowo i miejscowo właściwemu.

3. na podstawie § 2 ust. 1- 3, § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. R. kwotę 177,12 złotych (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego przed Sądem Okręgowym w Poznaniu w związku z umorzeniem postępowania, jak w punkcie 1 sentencji;

4. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. zwolnić skazanego G. S. od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszym postępowaniu w zakresie, w którym umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego, zgodnie z punktem 1 sentencji i kosztami tymi w całości obciążyć Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynął w dniu 10 lipca 2015r. wniosek skazanego G. S.o wydanie wobec niego nowego wyroku łącznego. Precyzując wniosek pismem z dnia 2.10.2015r. skazany wskazał, że wnosi o korzystniejsze połączenie kar objętych wcześniejszym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 54/08, odnośnie którego został wydany wobec niego europejski nakaz aresztowania. Skazany odbywa obecnie karę orzeczoną wymienionym wyrokiem łącznym o sygn. akt III K 54/08, a zaznaczyć należy, iż w celu wykonania tej kary łącznej 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności skazany został przekazany do Polski na postawie europejskiego nakazu aresztowania w sprawie III Kop 29/14 i skazany - zarówno przed przekazaniem do Polski, co wynika z akt III Kop 29/14, jak i obecnie dla potrzeb niniejszego postępowania w oświadczeniu pisemnym z dnia 2.10.2015r. k. 91 akt - nie zrzekł się korzystania z zasady specjalności opisanej w przepisie art. 607 e § 1 k.p.k.. Oznacza to, że nie można wobec niego wykonać obecnie innych kar skutkujących pozbawieniem wolności, niż te, które zostały orzeczone w sprawie, w której wydano ENA, tj. w sprawie III K 54/08. Powyższa uwaga była konieczna ponieważ nie zrzeknięcie się z korzystania z zasady specjalności przez skazanego oznacza, że nie można mu wprowadzić do wykonania innych kar skutkujących pozbawieniem wolności, niż te orzeczone w sprawie III K 54/08, w której był wydany ENA, jednak można wykonywać wobec skazanego kary wolnościowe, jak chociażby kary grzywny, w tym orzeczone wyrokiem łącznym, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w art. 85 i 86 k.k..

Działając zatem na podstawie art. 570 k.p.k. z urzędu Sąd ustalił w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, że G. S. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 30.06.1994r. sygn. akt V K 518/94,
2. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 19.01.1996r. sygn. akt IV K 1633/95,
3. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 29.03.1996r. sygn. akt VI K 301/96,
4. wyrok łączny Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 05.08.1996r. sygn. akt VI K 575/96, który objął kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach w/w w pkt 2 i 3,
5. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 11.08.1997r. sygn. akt V K 838/97,
6. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 05.11.2002r. sygn. akt III K 437/01,
7. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 03.11.2003r. sygn. akt VI K 1103/03,
8. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 09.06.2004r. sygn. akt XXIII K 652/04,
9. wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19.05.2008r. sygn. akt III K 54/08, który objął kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone wobec skazanego wyrokami w/w w pkt 6, 7 i 8;
10. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 06.11.2007r. sygn. akt XXVI K 124/07 (obecna sygn. akt III K 357/08 Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu), którym wymierzono karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych po 10 zł jedna stawka, za przestępstwo popełnione w dniu 6.12.2000r.
11. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 17.05.2007r. sygn. akt II K 1559/06, którym wymierzono karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych po 10 zł jedna stawka za przestępstwo popełnione w dniu 09.09.2004r.

12. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 18.10.2011r. sygn. akt II K 854/09, którym wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby i nie zarządzono dotąd wykonania kary oraz karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 20 zł jedna stawka.

Zaznaczyć należy także, że jak wynika z danych o karalności z Krajowego Rejestru Karnego G. S. został skazany także przez niemieckie sądy, tj. Sąd w Monachium wyrokiem z dnia 09.12.2013r. sygn. akt 855 Cs 453 Js 195508/13 na karę grzywny 60 stawek dziennych po 25 euro każda, wyrokiem z dnia 03.07.2014r. sygn. akt 941 Cs 437 Js 209526/13 na karę grzywny 35 stawek dziennych po 40 euro jedna stawka i wyrokiem łącznym z dnia 08.01.2015r. sygn. akt 855 Cs 453 Js 195508/13 na karę łączną 80 stawek dziennych po 30 euro jedna stawka. Wyroki te nie podlegają jednak przed Sądem polskim postępowaniu o wydanie wyroku łącznego zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 92a k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r. w myśl art. 4 § 1 k.k.

Z informacji o skazanym z Krajowego Rejestru Karnego, a także z opinii o skazanym sporządzonej przez Dyrektora AŚ Wrocław wynika, że G. S. nie został prawomocnie skazany innymi wyrokami, niż wymienione powyżej, poza tym żaden z wymienionych wyroków nie uległ uchyleniu lub zmianie. Po wejściu w życie zmiany przepisów kodeksu karnego, w tym dotyczących kary łącznej, nie zapadł wobec skazanego żaden wyrok skazujący.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W związku ze zmianą od 1 lipca 2015r. przepisów ustawy kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy **art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396)** uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Oznacza to, że przepisy art. 85 i następne k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. nie mają zastosowania w niniejszej sprawie do skazanego G. S., ponieważ wszystkie prawomocne skazania jakie zapadły wobec niego zostały orzeczone przed 1 lipca 2015r., a ponadto – jak wynika z karty karnej, opinii o skazanym - po dniu 1 lipca 2015r. nie zapadł wobec niego żaden nowy wyrok skazujący na karę podlegającą łączeniu z poprzednimi karami. Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego G. S. w niniejszym postępowaniu stosuje się przepisy art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu starym tj. obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r.

Zważyć należy zatem, że zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r.), a mianowicie sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu.

Wobec skazanego G. S. wydano wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19.05.2008r. w sprawie o sygn. akt III K 54/08 i karę łączną orzeczoną wymienionym wyrokiem skazany obecnie odbywa. Istotne jest także, że wykonanie kary łącznej 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie III K 54/08 możliwe stało się w wyniku przekazania skazanego do Polski na podstawie europejskiego nakazu aresztowania, jednak wykonanie żadnej innej kary skutkującej pozbawieniem wolności nie jest możliwe wobec skazanego, gdyż nie zrzekł się korzystania z zasady specjalności określonej w art. 607 e § 1 k.p.k. To generowało konieczność takich, jak w sentencji, a nie innych rozstrzygnięć w związku z wnioskiem skazanego o wydanie nowego wyroku łącznego.

Rozważając dopuszczalność wydania nowego wyroku łącznego wobec skazanego G. S., obejmującego prawomocnie orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia

5.08.1996r. sygn. akt VI K 575/96 oraz wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19.05.2008r. sygn. akt III K 54/08, Sąd stwierdził, że nie zostały spełnione przesłanki do wydania nowego wyroku łącznego obejmującego kary wymierzone w/w wyrokami łącznymi, w tym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego, co skutkowało umorzeniem postępowania w tym zakresie. Zgodnie bowiem z art. 575 § 1 k.p.k. brak jest podstaw – analizując daty popełnienia przestępstw osądzonych wyrokami opisanymi wyżej w pkt od 1 do 9 – do wydania nowego wyroku łącznego, obejmującego wyrok Sądu Okręgowego jako sądu I instancji jaki zapadł wobec skazanego G. S. w sprawie III K 437/01, a objęty został wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie III K 54/08..

Zważyć należy w tym miejscu, że zgodnie z art. 570 k.p.k. Sąd ma obowiązek wydać wyrok łączny również z urzędu w przypadku wystąpienia warunków z art. 85 k.k. w związku z art. 569 § 1 k.p.k. i nie jest ograniczony wnioskiem skazanego w tym przedmiocie. Ponadto właściwy Sąd bada, czy zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego w myśl art. 575 k.p.k.

Rozważając dopuszczalność wydania nowego wyroku łącznego wobec skazanego G. S., uwzględniając dotychczasową karalność skazanego i wydane dotychczas orzeczenia, tj. prawomocnie orzeczone kary wyrokami wymienionymi na wstępie, a także mając na uwadze prawomocne wyroki łączne, jakie wydano w jego sprawie, stwierdzić należy, iż po wydaniu wyroku łącznego przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 19.05.2008r roku o sygn. akt III K 54/08, nie zmieniła się w żaden sposób sytuacja skazanego dotycząca wyroków objętych tym wyrokiem łącznym, a także wyrokiem łącznym wydanym w sprawie VI K 575/96 i co za tym idzie możliwości ukształtowania kary łącznej, inaczej, niż to uczyniono w wymienionych dwóch prawomocnych wyrokach łącznych, w tym wydanym w sprawie III K 54/08, a jak już wyżej Sąd wyjaśnił, sytuacji skazanego w zakresie możliwości wydania nowego wyroku łącznego obejmującego skazania objęte wyrokiem łącznym III K 54/08 nie zmienia także nowelizacja kodeksu karnego, która obowiązuje od 1 lipca 2015r, zgodnie z przytoczonym przepisem przejściowym art. 19 ust. 1 cyt. ustawy. Zaznaczyć należy także, że umorzenie postępowania o wydanie nowego wyroku łącznego obejmującego prawomocne skazania wymienione wyżej w pkt od 1 do 10 (przy czym jeżeli chodzi o wyrok z pkt 10 to w zakresie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego) wpływ miało nie zrzeczenie się przez skazanego korzystania z zasady specjalności określonej w art. 607 e § 1 k.p.k., co powodowało, że Sąd nie mógł rozważyć połączenia kar pozbawienia wolności z wyroków jednostkowych objętych wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. III K 54/08 z karą 2 lat i 2 miesięcy pobawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 06.11.2007r. sygn. akt XXVI K 124/07 (obecna sygn. akt III K 357/08 Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu), mimo spełnienia formalnie warunków z art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r.) do tego, aby połączyć w/w karę z karami pozbawienia wolności orzeczonymi w sprawach opisanych wyżej w pkt 6, 7 i 8, a połączonymi już w wyroku łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19.05.2008r. III K 54/08.

Zważyć należy jednocześnie, iż po wydaniu wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy w Poznaniu w sprawie VI K 575/96 nie zapadł wobec skazanego G. S. żaden taki wyrok skazujący, który podlegałby łączeniu z karami objętymi tym wyrokiem łącznym, żaden z wyroków stanowiących podstawę wydania wyroku łącznego o sygn. VI K 575/96 nie uległ uchyleniu lub zmianie, zatem nie zaistniała jakakolwiek potrzeba wydania wobec skazanego G. S. nowego wyroku łącznego i możliwości kształtowania ewentualnej kary łącznej obejmującej skazania objęte wyrokiem łącznym VI K 575/96 zgodnie z art. 575 k.p.k. w zw. z art. 570 k.p.k.

Tym samym w niniejszej sprawie zachodzi powaga rzeczy osądzonej, odnośnie wyroków wymienionych wyżej w pkt od 1 do 4, bowiem sytuacja prawna skazanego nie uległa w żaden sposób zmianie po wydaniu prawomocnego wyroku łącznego w sprawie VI K 575/96, jak również zachodzi powaga rzeczy osądzonej, odnośnie wyroków wymienionych wyżej w pkt od 5 do 9, bowiem sytuacja prawna skazanego nie uległa w żaden sposób zmianie po wydaniu prawomocnego wyroku łącznego w sprawie III K 54/08 i zgodnie z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 572 k.p.k. postępowanie należy umorzyć.

Wskazać bowiem należy w tym miejscu, że podstawę umorzenia postępowania w przedmiocie wyroku łącznego stanowić może nie tylko okoliczność wskazana w art. 572 k.p.k., ale również i negatywne przesłanki procesowe określone w art. 17 § 1 k.p.k. Rozważenie wystąpienia określonych w art. 17 § 1 k.p.k. przesłanek warunkujących

dopuszczalność postępowania karnego jest obowiązkiem organu procesowego na każdym etapie postępowania. Negatywna przesłanka procesowa *res iudicate* ma miejsce wówczas, gdy wcześniej wydane zostało postanowienie o umorzeniu postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego dotyczące tych samych wyroków skazujących (por. Sąd Najwyższy sygn. akt V KK 326/04, LEX nr 141340, SN II KK 156/04, OSNKW-R 2004, poz. 1263).

Ponieważ przedmiotem wcześniejszego postępowania o wydanie wyroku łącznego w sprawie sygn. akt VI K 575/96 i III K 54/08 były wszystkie tożsame wyroki, co do których zapadło prawomocne orzeczenie rozstrzygające kwestie orzeczenia kary łącznej, zachodzi przeszkoda ujęta w treści art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. skutkująca umorzeniem postępowania w niniejszej sprawie, zwłaszcza, że zrzeczenie się przez skazanego z korzystania z zasady specjalności uniemożliwia rozważanie połączenia z karami objętymi wyrokiem łącznym wydanym w sprawie III K 54/08 także kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 06.11.2007r. sygn. akt XXVI K 124/07 (obecna sygn. akt III K 357/08 Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu). Zaznaczyć należy również, że powaga rzeczy osądzonej uniemożliwia jakiegokolwiek rozważania odnośnie innego ukształtowania wyroku łącznego odnośnie prawomocnych skazań wymienionych wyżej w punktach od 6 do 8, a które były przedmiotem rozpoznania w sprawie III K 54/08 w zakresie wydania wyroku łącznego. Na marginesie wskazać jedynie należy, że w żadnej mierze nie podlegają łączeniu z uwagi na zasady wynikające z art. 85 k.k. ze sobą dwie kary łączne wymierzone wspomnianymi dwoma wyrokami łącznymi VI K 575/96 i III K 54/08.

Mając powyższe na uwadze należało umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego G. S., obejmujące prawomocne skazania w sprawach: Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt V K 518/94, Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt IV K 1633/95, Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt VI K 301/96, wyrok łączny Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt VI K 575/96, Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt V K 838/97, Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 437/01, Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt VI K 1103/03, Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt XXIII K 652/04, wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 54/08 i wyrok Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. akt XXVI K 124/07 - w zakresie skazania na karę pozbawienia wolności (obecna sygn. akt III K 357/08 Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu), a to na podstawie art. 85 a contrario k.k. w zw. z art. 572 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., art. 575 a contrario k.p.k. oraz art. 607 e § 1 k.p.k. i art. 339 § 3 pkt 1 k.p.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz art. 569 § 1 i 2 a contrario k.p.k. z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego, powagę rzeczy osądzonej i nie zrzeczenie się korzystania przez skazanego z zasady specjalności.

W postanowieniu - w związku z umorzeniem postępowania o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania w sprawach Sądu Okręgowego - na podstawie § 2 ust. 1- 3, § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348) zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. R. kwotę 177,12 złotych (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego przed Sądem Okręgowym w Poznaniu w związku z umorzeniem postępowania, jak w punkcie 1 sentencji. W związku z umorzeniem postępowania, jak w punkcie 1 sentencji, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszym postępowaniu w zakresie, w którym umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego i kosztami tymi w całości obciążono Skarb Państwa.

Zważyć należy w tym miejscu, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, z którym Sąd w tym składzie w pełni zgadza się „jeżeli sąd wyższego rzędu stwierdzi na rozprawie, że wyrok tego sądu nie spełnia warunków do orzeczenia kary łącznej z innymi karami orzeczonymi wyrokami sądów niższego rzędu, ale spełniają te warunki poszczególne wyroki sądów niższego rzędu, to co do nich powinien wydać wyrok łączny, natomiast w zakresie wyroków niespełniających warunków do orzeczenia kary łącznej, powinien postępowanie umorzyć na podstawie art. 572 k.p.k. (...) Inaczej zatem właściwość rzeczowa do wydania wyroku łącznego przez sąd wyższego rzędu może się kształtować w sytuacji, gdy w ramach przygotowania do rozprawy (art. 339 § 3 k.p.k.) sąd ten stwierdzi brak warunków do połączenia swojego wyroku z wyrokami sądów niższego rzędu i w konsekwencji przekaze sprawę sądowi niższego rzędu, a inaczej kiedy ten brak warunków stwierdzony zostanie na rozprawie (...). Każdy sąd rozpoznający sprawę o wydanie wyroku łącznego

zobowiązany jest, na podstawie art. 572 k.p.k., do umorzenia postępowania zawsze wówczas i w takim zakresie, w jakim stwierdzi brak warunków do wydania wyroku łącznego. Rzecz jasna, jeżeli to sąd wyższego rzędu stwierdzi brak warunków do "połączenia" wyroku tego sądu z wyrokami sądów niższego rzędu, to ocena właściwości rzeczowej do dalszego prowadzenia sprawy o wydanie wyroku łącznego uzależniona będzie od etapu rozpoznania sprawy. Jeśli nastąpi to w toku przygotowania do rozprawy, znajdzie zastosowanie art. 35 § 1 k.p.k., przy czym postanowienie o przekazaniu sprawy innemu sądowi, poprzedzone być musi orzeczeniem o stosownym umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego (choćby miało to nastąpić w jednym postanowieniu). Postanowienie o przekazaniu sprawy sądowi niższego rzędu, w omawianym układzie procesowym, jest wszak wyłącznie następstwem uznania, że wyrok sądu wyższego rzędu nie spełnia warunków do objęcia go wyrokiem łącznym z wyrokami sądów niższego rzędu, a procesowym tego wyrazem jest umorzenie postępowania w tym zakresie" (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006r. I KZP 32/06, OSNKW 2007/1/3 LEX nr 214181).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy zważyć należy, iż Sąd Okręgowy, umarżając postępowanie o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do wyroków jakie zapadły wobec skazanego G. S. przed Sądem Okręgowym jako sądem I instancji z wyrokami sądu niższego rzędu, w ramach czynności wstępnych w toku przygotowania do rozprawy na podstawie art. 339 § 3 k.p.k., władny był w związku z tym w trybie art. 35 § 1 k.p.k. badać swą właściwość rzeczową do rozpoznania wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części, także co do możliwości wydania wyroku łącznego z urzędu, niezależnie od wniosku skazanego zgodnie z art. 570 k.p.k..

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy do wydania wyroku łącznego, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby skazanej wyrokami różnych sądów, jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji.

Zgodnie z art. 35 § 1 k.p.k. Sąd bada z urzędu swą właściwość, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu sądowi lub innemu organowi. W wyniku umorzenia, jak w punkcie 1 sentencji niniejszego postanowienia, postępowania o wydanie wobec skazanego G. S. wyroku łącznego obejmującego wyroki Sądu Okręgowego w Poznaniu z powodu braku warunków do wydania wyroku łącznego, powagi rzeczy osądzonej i nie zrzeczenie się przez skazanego zasady specjalności, Sąd z urzędu stwierdził swą niewłaściwość rzeczową do wydania wyroku łącznego obejmującego prawomocne wyroki skazujące G. S. na kary grzywny wydane wobec niego przez Sądy Rejonowe, co do których zachodzą warunki do wydania nowego wyroku łącznego w trybie art. 575 § 1 k.p.k. (wyroki wskazane wyżej w punktach 10, 11 i 12). Z karty karnej dotyczącej skazanego i danych zebranych przez Sąd w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego wynika zatem, że ostatni wyrok skazujący podlegający łączeniu z uwagi na warunki do orzeczenia kary łącznej grzywny określone w art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lica 2015r. został wydany w stosunku do skazanego G. S. przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Fabrycznej w sprawie sygn. akt II K 854/09 w dniu 18.10.2011r. Właściwy zatem do wydania nowego wyroku łącznego w stosunku do skazanego G. S. obejmującego prawomocne skazania na kary grzywny (co jest dopuszczalne mimo nie zrzeczenia się korzystania przez skazanego z zasady specjalności, bo dotyczy kar wolnościowych nie skutkujących pozbawieniem wolności) wyrokami Sądów Rejonowych opisanych wyżej w pkt 10, 11 i 12 zgodnie z regulacją art. 569 § 1 k.p.k. jest Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Fabrycznej, ponieważ wyrok tego Sądu jest ostatnim wyrokiem skazującym na kary grzywny podlegające łączeniu zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 85 k.k.. Zachodzą zatem warunki do połączenia w wyroku łącznym kar grzywny orzeczonych w sprawach sądów rejonowych II K 1559/06, III K 357/08 (poprzednia sygn. XXVI K 124/07) i II K 854/09.

Zważyć należy w tym miejscu, że zgodnie z przepisem art. 607 e § 1 k.p.k. osoby przekazanej w wyniku wykonania nakazu nie można ścigać za przestępstwa inne niż te, które stanowiły podstawę przekazania, ani wykonać orzeczonych wobec niej za te przestępstwa kar pozbawienia wolności albo innych środków polegających na pozbawieniu wolności. § 3 art. 607 k.p.k. statuuje wyjątki od tej zasady i zgodnie z tym przepisem nie stosuje się zasady wynikającej z § 1 jeżeli :

1) państwo wykonania nakazu złożyło oświadczenie o dopuszczalności ścigania lub wykonania kar pozbawienia wolności albo innych środków polegających na pozbawieniu wolności za wszystkie czyny popełnione przed przekazaniem, chyba że organ sądowy tego państwa w orzeczeniu o przekazaniu postanowił inaczej,

- 2) osoba przekazana, pomimo takiej możliwości, nie opuściła terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ciągu 45 dni od dnia prawomocnego zakończenia postępowania albo po opuszczeniu terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na nie powróciła,
- 3) nie została orzeczona kara pozbawienia wolności albo inny środek polegający na pozbawieniu wolności,
- 4) postępowanie karne nie wiąże się ze stosowaniem wobec osoby ściganej środka polegającego na pozbawieniu wolności,
- 5) czyn osoby ściganej jest zagrożony karą lub środkiem nie polegającym na pozbawieniu wolności,
- 6) osoba ścigana wyraziła zgodę na przekazanie i zrzekła się korzystania z prawa określonego w § 1,
- 7) osoba ścigana, po jej przekazaniu, złożyła przed sądem właściwym do rozpoznania sprawy oświadczenie o zrzeczeniu się korzystania z prawa określonego w § 1 w odniesieniu do czynów popełnionych przed przekazaniem,
- 8) organ sądowy państwa wykonania nakazu, który przekazał osobę ściganą, na wniosek sądu właściwego do wydania nakazu, wyraził zgodę na ściganie lub wykonanie kar pozbawienia wolności albo innych środków polegających na pozbawieniu wolności za przestępstwa określone w pkt 1.

Jak wskazuje się w ugruntowanym orzecznictwie, złożenie przez skazanego wniosku o połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych we wskazanych przez niego wyrokach nie stanowi oświadczenia o zrzeczeniu się przez niego zasady specjalności w zakresie tych spraw i nie może zostać w ten sposób przez sąd orzekający potraktowane. Oświadczenie tego rodzaju, złożone w trybie art. 607 e § 1 pkt 7 k.p.k., jako zrzeczenie się określonego przywileju, musi nastąpić w sposób jednoznaczny, nie budzący wątpliwości, dobrowolny i z pełną świadomością następujących konsekwencji (tak Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 16 stycznia 2014r. II AKa425/13, opubl. Biul. SAKa 2014/1/16). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 stycznia 2014r. w sprawie V KK. 357/13 (opubl. OSNKW 2014/8/61) wyraził także pogląd, że **zasada specjalności, sformułowana w art. 607e § 1 k.p.k., stanowi ujemną przesłankę dla orzeczenia w wyroku łącznym - art. 569 § 1 k.p.k. - kary łącznej obejmującej kary pozbawienia wolności, wymierzone za przestępstwa inne niż te, które stanowiły podstawę wydania na podstawie europejskiego nakazu aresztowania** (podobnie w wyroku z dnia 20.10.2011r. III KK 140/11, LEX nr 1044023). Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 20.10.2011r. II AKa 412/11, (KZS 2012/1/89), że karą łączną nie może zostać objęta kara, której nie można wprowadzić do wykonania. Wydanie wyroku łącznego powoduje bowiem, że wykonaniu podlegają wszystkie kary, które zostały w nim połączone. Taka sytuacja stanowiłaby obejście zakazu zawartego w art. 607e § 1 k.p.k., który zawiera tzw. zasadę specjalności. W sytuacji, gdy państwo wykonania nakazu nie złożyło oświadczenia o dopuszczalności ścigania lub wykonania kar pozbawienia wolności albo innych środków polegających na pozbawieniu wolności za wszystkie czyny popełnione przed przekazaniem, albo gdy sam skazany nie zrzekł się tego uprawnienia, brak jest podstaw do wykonywania takich kar pozbawienia wolności. Innymi słowy, zasada ta ogranicza możliwość pociągnięcia do odpowiedzialności za przestępstwa inne niż te, w związku z którymi nastąpiło wydanie (przekazanie), nie stoi jednak zdaniem Sądu na przeszkodzie wykonania innych kar nie skutkujących pozbawieniem wolności, jak kary grzywny, a co za tym idzie możliwe jest także ich objęcie wyrokiem łącznym. Zaznaczyć należy także, iż łączeniu w ramach wyroku łącznego podlegają kary zasadnicze grzywny, a zatem kary wolnościowe, a nie kary zastępcze, dlatego przeszkody do wydania wyroku łącznego obejmującego kary jednostkowe grzywny orzeczone wyrokami wymienionymi wyżej w pkt 2 sentencji nie stanowiła okoliczność, iż niektóre z tych kar grzywny zostały zamienione w toku postępowania wykonawczego na kary zastępcze pozbawienia wolności. Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., art. 607 e § 1 k.p.k., art. 339 § 3 pkt 3 k.p.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) należało orzec jak w punkcie 2 sentencji, stwierdzając swą niewłaściwość rzeczą do rozpoznania sprawy z wniosku G. S.o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części tj. odnośnie kar grzywny orzeczonych w sprawach sygn. akt II K 1559/06 Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej, sygn. akt XXVI K 124/07 Sądu Rejonowego w Poznaniu (obecna sygn. akt III K 357/08

Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu) i w sprawie sygn. akt II K 854/09 Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej i przekazać sprawę w celu rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia - Fabrycznej jako rzeczowo i miejscowo właściwemu.

/-/ SSO Dorota Biernikowicz